

Matkalla aikuiseksi 2

Kun äiti kääkee

Äidin käskytyks ärsyttää. "Mä oon jo niin iso ja lähellä aikuisuutta, että luulis sen jo vähenevän". Mutta eikun lisääntyä vaan... Äidin ja isän näkökulmasta aikuisuutta lähenevän nuoren tulisi jo oppia ottamaan vastuuta yhteisen talouden tehtävistä. Tiskivuorot, ruohonleikkuuvuorot ja roskienvientivuorot ovat ehkä olleet talon tapana jo pienestä pitäen, mutta ison ihmisen maatessa sohvalla huushollin täyskääoksen keskellä isän ja äidin mielessä alkaa pyöriä yksi sana: oma-aloitteisuus. Nuori toivoo, että isä ja äiti ei enää käskisi ja äiti ja isä toivoo, että kun ei enää tarvitsisi käskää.

Yksi askel tiellä kohti aikuisuutta on henkilökohtaisen havaintopiirin ja vastuunottokyvyn laajeneminen oman navan ulkopuolelle. Tämä oli ehkä vähän kärjistetysti sanottu, mutta kun kerran pyysitte näitä aikuistumisohjeita...

Vähän löysästi tähän aiheeseen voisi liittyä Paavalin ohje tessalonikalaisille (1.Tess. 4:9-11)

Veljesrakkaudesta teille ei tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toinen toistanne. Tehän rakastatte kaikkia uskonveljiä koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, pyrkimään yhä parempaan. Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte rauhallisesti, hoidatte omat asianne ja ansaitsette toimeentulonne kättenne työllä, niin kuin olemme käskeneet.